

[Justitsministeren.]

ikke i domstolenes forhold, og jeg kan heller ikke tænke mig muligheden af, at domstolene vil prøve at tage den lovgivende myndighed fra folketinget. En anden ting er, at vi bevidst overlader fortolkningen af visse lovbestemmelser til domstolene, og det gælder specielt den bestemmelse, vi her antagelig får vedtaget — det må vi jo regne med efter den tilslutning, det har fået. Den må vi i høj grad overlade til domstolene at fortolke.

Vi har forgæves, må jeg nok sige, forsøgt at beskrive gerningsindholdet, og specielt hvad skattesvig af særlig grov karakter betyder. Arbejdsgruppen, som har arbejdet med dette stof, har også gjort forsøg i form af et udkast, og det kan jeg redegøre for, når vi kommer til udvalgsbehandlingen. Man var næsten fra alle sider enig om, at det ville være uheldigt at forsøge at beskrive gerningsindholdet.

Det samme gælder indsmugling af farlig karakter. Det er heller ikke let at definere, men jeg er villig til at forklare, eventuelt ved eksempler, i udvalget, hvad man forstår herved, eller hvad man tænker sig man skal forstå herved.

Jeg takker specielt fru Hanne Budtz for de morsomme bemærkninger, fru Hanne Budtz kom med. Jeg skal sige, at jeg er villig til at komme og give oplysninger om høringerne. Det vil nu altid, tror jeg, være en formildende omstændighed, hvis nogen kan sige, at „nøden drev mig“ som i „Skriftemålet“. Det er jeg ikke i tvivl om at domstolene vil betragte som formildende.

Hr. Johan Philipsen pegede med rette på den præventive virkning. Jeg håber i høj grad, at det vil give sig udslag i, at der bliver færre og færre skattesnydere, ikke mindst til glæde for finansministeriet, som vi jo ved udarbejdelsen af dette lovforslag har haft et frugtbart samarbejde med.

Må jeg sige til hr. Johan Philipsen, som morede sig med at citere, hvad jeg sagde for to år siden, at når han vil citere mig, bør han dog tage de sidste udtalelser, jeg

har fremsat om emnet her i folketinget. De findes i Folketingstidende for den 11. marts 1971, sp. 4528. Der citerer jeg mig selv og korrigerer min gamle udtalelse. Jeg behøver vist blot at henvise til denne korrektion for at give svar til hr. Johan Philipsen. Naturligvis er han berettiget til at citere mig, men som sagt: tag helst det sidste citat.

Hr. Gudme satte et spørgsmålstegn ved, om der nu var tale om, at straffen skulle skærpes. Det synes jeg ikke skal stå uimodsagt, for der bør ikke sættes noget spørgsmålstegn ved, at for grov skattesvig skal straffen skam skærpes. Derfor forhøjer vi strafferammen til 4 år. Vi skal give udtryk for herfra, at vi er ikke tilfredse med, at der til dato, i hvert fald i løbet af de sidste 10 år, ikke er afsagt nogen dom på frihedsstraf på mere end 3 måneder for skattesvig. Det er ikke tilfredsstillende, så dette her er i høj grad udtryk for, at vi ønsker straffen skærpet.

Hr. Lütken spurgte, hvorfor vi ikke også har taget afgiftsunddragelser af særlig grov karakter med, og jeg må da indrømme, at det havde været naturligt. Det har man da også i arbejdsgruppen, som har udarbejdet dette lovforslag, overvejet, men man har fundet frem til, at emnet er så uoverskueligt, at det alene af tidsmæssige grunde ikke har været muligt at få det med nu. Tænk blot på, hvor mange forskellige former for afgift vi har. Jeg kan bare nævne alle punkt-afgifterne. Det gør i hvert fald problemet så stort, at man veg tilbage for at tage det med i denne omgang. Men dette er ikke udtryk for nogen principiel holdning. Vi er stadig væk af den opfattelse, at det bør være lige så strafbart at gøre sig skyldig i unddragelse af afgiftsbetaling, når dette sker under særlig grove former.

Jeg giver som sagt tilsagn om, at jeg vil medvirke til en velvillig behandling i retsudvalget.

Tastesen: Jeg har en bemærkning til hr. Gudme. Det var skam en ganske bevidst pegefinger, jeg kom med til dommerstan-